

Side uden for Kjøbenhavn kunde have ved at træde ind under solidarisk Ansvar sammen med de kjøbenhavnske Kreditforeninger. Jeg tror imidlertid ikke, at dette Skridt er stort nok til at sikre Hypotekbankens Tilslutning i saa fuldt et Omfang fra de forskellige Sider, som den helst skulde kunne faa straks, om det skal kunne ventes, at den skal faa nogen videre gavnlig Betydning. Jeg tror det ikke, thi selv om man altsaa ikke behøver at frygte for de Eventualiteter, der kunde opstaa af Krægstilsælde her ved Kjøbenhavn, kan jeg godt tænke mig og anser det endog for ret sandsynligt, at der kan være Kreditforeninger uden for Kjøbenhavn, som alligevel kunde være betænkelige ved at træde i solidarisk Ansvar i første Instans sammen med kjøbenhavnske Kreditforeninger, og der kan ogsaa være Kreditforeninger uden for Kjøbenhavn, og kan blive flere i Fremtiden, som kunde gøre, at den ene eller den anden Kreditforening kan have nogen Betænkelighed ved at træde i umiddelbar solidarisk Ansvarlighed sammen med en hvilken som helst anden Kreditforening ogsaa af dem, der ere uden for Kjøbenhavn. Jeg tror derfor, at hvis det skal lykkes at samle samtlige Kreditforeninger her i Landet under een Hat, under en Hypotekbank, er det nødvendigt, at man gaar videre i den af mig ved 2den Behandling antydede Retning. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa nu — jeg udtaalte mig udførligt derom ved 2den Behandling og skal henvise dertil — saa meget mindre som det Vædringsforslag, der var stillet af et Mindretal i Udvalget, og som fuldt ud afledsigjorde min Tanke, i dette Øjeblik er taget tilbage, og altsaa mine Udtalelser nu ikke vilde kunne faa nogen praktisk Betydning. — En anden Sag var det, hvis man her vilde ordne Hypotekbankens Forhold paa samme Maade som i Sverige, hvor Hypotekbanken jo kun omfatter Landkreditforeningerne. Vilde man ordne det saadan her, kunde man nok faa samtlige Kreditforeninger af denne Kategori til at gaa med, uden at Statsgarantien bliver sat som en Slags Reservesfond forud for det solidariske Ansvar. Men foreløbig er det jo Meningen at samle samtlige Kreditforeninger under Hypotekbanken; men saa forskelligeartede, som der jo ere i mange Henseender, som jeg nærmere paabiste ved 2den Behandling, tror jeg ikke, det vil lykkes, hvis man ikke sætter Statsgarantien paa den af mig da foreslaaede Maade. Jeg vil dog endnu ogsaa sige, at det forekommer mig, at det ikke er noget særlig stort Offer, der paa den Maade stilles til Statskassen. Det er det ikke, særlig naar man ser, hvilke Forpligtel-

ser Statskassen har paataget sig over for Husmandskreditforeningerne. Der garanterer Statskassen jo for et ubegrænset Beløb. I de 10, 12 eller 14 Aar — hvor længe det nu er, siden man fik Husmandskreditforeningerne, er Stillingen bleven den, at Staten nu i den Henseende garanterer for et Beløb af ca. 30 Millioner Kroner, og dette Beløb vil sikkert i Løbet af faa Aar stige til 50 Millioner, og i Aarenes Løb vil det stige meget langt derudover. Naar Staten har ment det rigtigt at kunne garantere for et ubegrænset Beløb af Obligationer for Husmandskreditforeningerne, forekommer det mig, at det var ikke nogen ubillig Fordring til den at stille, at den garanterede et begrænset Beløb af indtil 30 Millioner paa den af mig ønskede Maade for de andre Kreditforeninger. (Buss: Det er kun Renten, der garanteres for!). Sa, her var egentlig ogsaa kun Tale om Rentegaranti indtil nu i Dag, og enten der er Tale om Rentegaranti eller den fulde Garanti, kommer ud paa et. Naar Obligationsejerne blot ere sikre paa Renten, skal der nok blive Kurs paa Obligationerne. Men, som sagt, nu foreligger der jo ikke Vædringsforslag i den Henseende, saa nu kunne vi jo ikke komme videre i den Retning ved denne Behandling, men jeg antager ogsaa, at inden dette Lovforslag bliver til Lov, saa vi det nok at se igen, og jeg vil da forbeholde mig min Stilling med Hensyn til dette Spørgsmaal senere, ligesom ogsaa med Hensyn til et Par andre Ting, jeg drog frem ved 2den Behandling.

Mein: Siden vi gaa til Afstemning over det foreliggende Lovforslag ønsker jeg ganske kort at antyde, hvorfor jeg ikke kan være med til at stemme for det. Jeg vil først gøre gældende en Betragtning, der for en væsentlig Del falder sammen med, hvad der nylig blev fremsført af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valokreds (S. Hage). Jeg vil tillade mig at minde om, at den første Kreditforening her i Landet stiftedes i Henhold til Lov af 1851. Det er altsaa ikke saa overordentlig lang en Aarrække, der er gaaet siden den Tid, og nu er det over 500 Mill. Kr., altsaa over en halv Milliard, som er udlaaet gennem disse forskellige Kreditforeninger. Det synes mig, at det ikke kan nægtes, at det har vist sig, at hele denne Virksomhed at tilvejebringe Midler til Udlaan i faste Ejendomme har kunnet trives og udvikles meget godt ved privat Initiativ og privat Virksomhed. Efter min Mening kan det ikke antages herefter, at der foreligger nogen virkelig og egentlig Trang